

Indholdsfortegnelse

1. Detentionslokalerne	2
2. Rapportgennemgang.....	6
2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen	10
2.2. Lægeundersøgelse	11
2.3. Oplysninger fra Kriminalregistret	19
2.4. Fremstilling og visitation mv.....	20
2.5. Tilsyn.....	26
2.6. Løsladelsestidspunktet.....	34
2.7. Vejledning om klageadgang mv.....	35
3. Opfølgning	36
4. Underretning	36

Den 11. december 2001 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen i Kolding. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under punkt 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Kolding og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med de eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Politimesteren i Kolding har ved brev af 24. juni 2002 fremsendt en enkelt bemærkning som er indføjet i denne rapport. Justitsministeriet har ikke fremsendt bemærkninger til de faktiske forhold som beskrevet i den foreløbige rapport.

Under min inspektion af detentionen i Haderslev den 6. juni 2001 modtog jeg fra Politimesteren i Haderslev en kopi af en oversigt der er udarbejdet på baggrund af en undersøgelse af de detentionsanbragtes vurdering af politiet. Oversigten vedrører, foruden politiet i Haderslev, politiet i Varde, Gråsten, Kolding og Esbjerg. Det fremgår af oversigten at knap 30% tilkendegav at de var meget tilfredse med politiet, og knap 35% at de var tilfredse med politiet. Knap 10% tilkendegav at de var utilfredse, og ligeledes knap 10% at de var meget utilfredse med politiet.

1. Detentionslokalerne

Der er to indgange til detentionen. Én fra politistationens bagindgang gennem visitationsrummet og én tættere på detentionslokalerne i kælderen (der ikke blev beset). Almindeligvis benyttes den først nævnte, men enkelte indbragte er vanskelige at styre under anbringelsen hvorfor de bringes ind tættere på detentionen hvor de også visiteres.

Uden for vagthavendes lokaler – der hvor man kommer ind – foregår visitationen i gangen, hvor alt unødigt er fjernet. Det er et langt rum med fire døre. Rummet er åbent i den modsatte ende af visitationsskranken hvor det fortsætter rundt til højre.

I rummet findes en visitationsskranke hvorunder der er to skabe der bl.a. indeholder poser til ejendele mm. Bagved skranken er to aflåste skabe til de anbragtes ting. I forlængelse heraf findes en række skabe med en bordplade over.

Selve rummet er malet hvidt og dørene grå.

Det er også herfra de detentionsanbragte løslades.

Det blev oplyst at vagthavende har en mappe der indeholder visitationsblanketter og pjecer mv. til udlevering til den anbragte når pågældende løslades – herunder Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænnning og –behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”. Det blev oplyst at det pt. overvejes at lave en folder til indstik i Rigspolitechefens folder om de konkrete muligheder for behandling der tilbydes i Vejle Amt.

Jeg anmoder om at få oplyst hvor langt overvejelserne om at lave et lokalt indstik vedrørende behandlingstilbud i Vejle Amt er kommet.

For at komme fra visitationsskranken til detentionen skal man ned ad en trappe med tre trin som fører til en stor trappeopgang hvor man skal op ad to trin til venstre og ind af en dør. Herfra går man til højre hen ad en gang med skabe langs den ene væg (hvor der også står en gammel skrivepult og nogle sodavandskasser), gennem to døre (hvor dørene mangler/er fjernet, men der er dørtrin og –karmer) før man er i et kælderrum, hvorfra der er adgang til detentionslokalerne. I gangen lå et par måtter.

Adgangsforholdene fremtrådte noget rodede. De mange opbevarede ting i gangarealerne udgør efter min opfattelse en risiko for at indbragte og andre (herunder personalet) falder eller snubler.

Da jeg imidlertid går ud fra at opmagasineringen i gangen er midlertidig, foretager jeg ikke mere vedrørende dette forhold.

Forrummet er malet gråt og har en del rørføring langs loftet. I venstre hjørne set fra detentionslokalerne er monteret et overvågningskamera under loftet. Det blev under inspektionen oplyst at der endnu ikke er etableret forbindelse fra kameraet til vagtlokalet, men at det er meningen at gangen skal være overvåget.

Jeg anmoder om at modtage underretning om hvorvidt det monterede overvågningskamera nu er forbundet.

Detentionen består af to detentionslokaler. Begge lokaler er ca. seks m². I begge lokaler er vægge og loft malet (lyse)grønne mens gulvet og forhøjningen, jf. nedenfor, er grå. I lokalerne er der i bagvæggens øverste venstre henholdsvis højre hjørne et vindue. Foran vinduerne er der tremmer og glas i plan med væggen således at selve vinduet er placeret ca. ½ meter bag tremmerne – i plan med ydermuren.

Gulvene er cementgulve med en rist i. Langs endevæggen er lavet en forhøjning på ca. 20 cm hvorpå der ligger en madras med kunstskind. I det ene lokale lå tillige to tæppe.

På væggen er der en rund kaldeknop i messing ved hjælp af hvilken vagthavende kan tilkaldes. Der er også en gammel uforbundet kaldeknop, der i begge lokaler er forsøgt løsnet. Der er ikke andre fremspring og ingen løse skruer i lokalerne.

Jeg anmoder om at få oplyst hvorvidt de gamle uforbundne kaldeknapper nu er fjernet.

Over døren sidder en indbygget pære. Til venstre for denne sidder en skrå plade bag hvilken der er monteret kamera og højttaler. Der er tillige i hvert lokale en ventilationsrist. Ristene er anskaffet i forbindelse med ombygningsarbejder som har fundet sted for nylig.

I forbindelse med inspektionen modtog jeg kopi af brev af 25. maj 2001 fra Rigspolitichefen, Afd. H - Bygningsafdelingen, hvoraf det fremgår at Politimesteren i Kolding ved brev af 7. maj 2001 under henvisning til Rigspolitiets skrivelse af 20. april 2001 vedrørende sikkerhedsforholdene for indsatte i detentioner og venterum meddelte at politimesteren skønnede at ventilationsristene i detentionslokalerne i Kolding udgjorde en sikkerhedsrisiko. Rigspolitichefen anmodede ved brev af 25. maj 2001 om at ventilationsristene udskiftedes med Rich. Müller stålhulsplader nr. 740-020 (3 mm tyk og med 4 mm hulstørrelse) monteret med envejsskruer på ramme uden fremspring. Den brevkopi jeg har modtaget, er påført ”udført”.

Detentionslokalerne opvarmes ved gulvvarme der kan reguleres uden for rummene.

Gulvene og væggene er nogle steder slidt/beskadiget. Nogle steder buler væggen ud, og der er nogle steder lavet huller ind til betonen.

Der var for nylig isat nye døre. Der var dog allerede ridset lidt i døren til det første lokale.

Det blev oplyst under inspektionen at detentionslokalerne under ombygningsarbejderne har været anvendt som venterum. Der var oprindeligt planer om at flytte detentionslokalerne tættere på vagtstuen, men det måtte opgives af økonomiske årsager.

Det forhold at der er ridsemærker mv., kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu, idet de tilbageholdte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskadigelser. Sådanne genstande vil også kunne bruges til selvbeskadigelse. Jeg henviser til Kundgørelse II, nr. 55 af 27. juni 2001, § 13, stk. 3 (og før 1. august 2001 Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994, § 13, stk. 1) om detentionsanbringelse af berusede personer. Efter denne bestemmelse skal den tilbageholdte fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Jeg er dog opmærksom på at også fx lynlåse og ringe vil kunne anvendes til at ridse med.

Uanset at detentionslokalerne, som oplyst, under ombygningsarbejderne har været benyttet som venterum hvorfor ridsemærker mv. kan være forårsaget af venterumsanbragte – der ikke altid visi-

teres – går jeg ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser. Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Der er indkig i dørene. Glasset var lidt fedtet i lokale nummer to.

Der var koldt i lokalerne, og der lugtede lidt surt – særligt i lokale nummer to (det bagerste).

Jeg går ud fra at glasset i døren til lokale nummer to er rengjort efter inspektionen, og at politiet er opmærksom på at holde glasset i dørene fri for snavs og lokalerne rene (så de ikke lugter surt). Uanset at dørene altid skal åbnes ved tilsyn, bør ruderne efter min opfattelse være i en sådan stand at de kan anvendes efter deres formål.

De tekniske installationer blev afprøvet og fungerede. I vagtstuen findes en skærm der skiftevis kan vise billeder fra de to detentionslokaler. Den akustiske overvågning fungerede uden problemer.

Det blev endvidere oplyst at der ikke er problemer med at overholde den nye ordning med obligatorisk lægetilkald.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de første 15 detentionsanbringelser der havde fundet sted i detentionen i Kolding fra ikrafttrædelsen af den nye detentionskundgørelse den 1. august 2001. Jeg modtog herefter 15 detentionsrapporter med tilhørende lægeerklæringer (bortset fra et tilfælde hvor det er anført at den pågældende er undersøgt på skadestue) der dækker perioden fra den 1. august 2001 til og med den 18. august 2001. I et af de 15 tilfælde modtog jeg tillige udskrift fra forespørgsel til kriminalregistret. Jeg har ikke modtaget yderligere oplysninger (udskrifter fra POLSAS mv.).

Af én rapport (af 5. august 2001, j.nr. 3600-61670-00137-01) fremgår det at der ikke skete detentionsanbringelse, men derimod anbringelse i venterum. I dette tilfælde er det ved tilførsel (og overstregning af "detentionen") anført at den pågældende både foreløbigt og endeligt blev anbragt i venterum, men det fremgår i øvrigt af rapporten (ved afkrydsning) at pågældende blev indsat i politiets detentioner. Der var lægetilsyn i sagen. Da det under inspektionen blev oplyst at detentionslokalerne ikke (længere) anvendes til venterum, kan der være tale om at den pågældende blev anbragt i venterum alene fordi der ikke var plads i et af de to detentionslokaler. Indtil andet er oplyst, går jeg ud fra at den pågældende var anbragt i et venterum, hvorfor denne rapport ikke indgår i min undersøgelse. Jeg går således (indtil videre) ud fra at afkrydsningen af rubrikken "indsat i politiets detentioner" beror på en fejl.

Jeg anmoder om at få oplyst hvorvidt denne antagelse er korrekt.

Til orientering kan jeg oplyse at jeg i min rapport vedrørende min inspektion af detentionen i Slagelse af 27. marts 2002 har anmodet Politimesteren i Slagelse og Justitsministeriet om bemærkninger til anvendelsen af detentionsrapporter når der ikke er tale om detentionsanbringelser.

Af en af de andre detentionsrapporter jeg modtog, fremgår det af tilsynsarket at den pågældende i forbindelse med det 3. tilsyn blev flyttet til venterum. Tilfældet indgår i min undersøgelse idet jeg går ud fra at der er tale om en detentionsanbringelse (også efter 3. tilsyn), men at den vagthavende har vurderet at den pågældende var egnet til at indsætte i venterum – og at dette var at foretrække frem for at have flere anbragt i samme detentionslokale samtidig. Det drejer sig om anbringelsen den 5. august 2001, j.nr. 3600-61650-00122-01. Jeg bemærker at inspektionen ikke omfattede venterummene, og jeg er (derfor) ikke bekendt med indretningen af disse rum, herunder hvorvidt der er mulighed for elektronisk overvågning. Ifølge rapporten var der dog tilsyn ved personligt fremmøde under hele anbringelsen.

I den periode hvori de detentionsanbringelser som min undersøgelse omfatter, fandt sted, er der to dage hvor der var tale om flere end en anbringelse samme dag. Det drejer sig om den 5. og den 18. august 2001. Den 5. august 2001 var der tale om tre detentionsanbringelser (foruden det tilfælde

hvor jeg indtil videre går ud fra af der var tale om en venterumsanbringelse) og fire anbringelser den 18. august 2001. Der er også dage hvor der ikke har været nogen anbringelser.

Anbringelserne der er nævnt under gennemgangen nedenfor, er angivet med datoen for anbringelsen (indsættelsen i detentionen). For så vidt angår de dage hvor der var flere anbringelser samme dag, er anbringelserne suppleret med journalnummer således at anbringelserne ved hjælp af dette nummer kan holdes adskilt. Dog mangler der journalnummer ved en af anbringelserne af 18. august 2001, men ved omtale af denne sag har jeg anført at journalnummeret mangler.

I ingen af de 14 undersøgte tilfælde er det angivet hvilket af de to detentionslokaler der blev anvendt.

I alle tilfælde er Rigspolitechefens blanket P152, der var vedlagt som bilag 1 til den nye kundgørelse, anvendt. Denne blanket forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politstationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitation, anbringelsen i detentionen, såvel foreløbig som endelig anbringelse, lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (fx bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorghjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika) og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4, og felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (fx penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen "Hvor går du hen, når du går ud?", eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænnings og -

behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Det fremgår af § 22 i detentionskundgørelsen (som omtales straks nedenfor) at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse II af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer der trådte i kraft den 1. august 2001. Rigspolitechefen har i et følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre omtalt de vigtigste ændringer i forhold til den tidligere gældende kundgørelse.

Af Politiets Statistik for 2001 fremgår det at der dette år var 166 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Kolding politikreds. Heraf blev 80 lægeundersøgt (mens 13 blev indbragt til sygehus og 8 til hjemmet). Der var således kun lægetilsyn ved 48% af alle anbringelserne dette år. (Af Politiets Statistik for 2000 fremgår det at der dette år var i alt 217 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Kolding politikreds hvoraf 99 – eller ca. 46% – blev lægeundersøgt). Lægetilsyn er efter den nugældende kundgørelse obligatorisk i alle tilfælde.

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et ressourcensynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i kredsen findes forsorghjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Kolding politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse og i givet fald oplyse om resultatet heraf.

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stilling til om den pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4). Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger (overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detention, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvist anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

Under inspektionen blev det, som nævnt under pkt. 1, oplyst at detentionslokalerne ikke (som det sker i nogle politikredse) anvendes som venterum.

Det fremgår i alle tilfælde (med undtagelse af et enkelt) af detentionsrapporten, og oftest tillige af lægeerklæringen, at de pågældende var berusede. I alle 13 tilfælde er graden af påvirkethed af alkohol angivet, men alene i 4 tilfælde er der sat kryds i den selvstændige rubrik ”påvirket af alkohol”. I et tilfælde er det afkrydset at pågældende var påvirket i svær grad. I 9 tilfælde er det afkrydset at pågældende var påvirket i middel grad. I et tilfælde er der sat kryds ved såvel middel som svær grad, dvs. at den pågældende ifølge vagthavendes vurdering var påvirket i middel til svær grad. I de sidste 2 tilfælde er det afkrydset at pågældende var påvirket i let grad. I et tilfælde er det tillige afkrydset at pågældende er påvirket med andre berusende og/eller bedøvende midler.

I det sidste tilfælde (en anbringelse den 18. august 2001, j.nr. 3600-73241-81-01) fremgår det ikke af rapporten at den pågældende var beruset. Det fremgår dog af lægeerklæringen at den pågældende havde indtaget 22 øl indenfor de seneste 6 timer, hvorfor jeg antager at der har været tale om (i hvert fald) en lettere beruselse.

Jeg må gå ud fra at det er en fejl at det ikke fremgår af detentionsrapporten at den pågældende var beruset ved indbringelsen. Idet jeg imidlertid også går ud fra at der er tale om en enkeltstående fejl, foretager jeg mig ikke noget i den anledning.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til at afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldt i de enkelte tilfælde, herunder de tilfælde hvor der alene var tale om påvirkning i let grad. Jeg går ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at alle anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden "endelig" anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt. Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørel-

sen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

Under inspektionen oplyste politimesteren at den nye ordning med obligatorisk lægetilsyn ved alle detentionsanbringelser fungerer godt. Det blev ikke under inspektionen oplyst om der er indgået aftale med faste læger.

Jeg anmoder om at få oplyst hvorvidt dette er tilfældet og hvorledes aftalen fungerer.

Der foreligger i alle tilfælde, på nær et (en anbringelse den 18. august 2001, j.nr. 3600-61600-678-01), en lægeerklæring. I detentionsrapporten i den nævnte sag er det noteret at den pågældende har været indbragt til skadestue.

Lægetilsyn er i alle øvrige tilfælde sket på politistationen, og det er sket ved to forskellige læger.

I det tilfælde hvor der mangler en lægeerklæring (en anbringelse den 18. august 2001, j.nr. 3600-61600-678-01), fremgår det (heller) ikke af detentionsrapporten på hvilket tidspunkt skadestueundersøgelsen (lægetilsynet) fandt sted. Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle de øvrige tilfælde, men i 2 tilfælde fremgår det alene af lægeerklæringen – hvor der er en fortrykt linje til angivelse heraf. Der er tale om anbringelserne den 10. august 2001 og den 16. august 2001.

I 2 tilfælde (begge af 18. august 2001, tilfældet uden j.nr. og j.nr. 3600-73241-00081-01) afviger tidspunktet for lægetilsynet i detentionsrapporten fra tidspunktet angivet på lægeerklæringen. Der er kun tale om afvigelser på henholdsvis 2 og 5 minutter hvorfor jeg går ud fra at der har været tale om at lægens og den rapportskrivendes ure ikke viste det samme.

Da det er anført i kundgørelsens § 14, stk. 3, første pkt. at tidspunktet for lægeundersøgelse skal anføres i selve detentionsrapporten, og det ikke udtrykkeligt er anført at det ikke gælder hvis lægen udfærdiger en skriftlig erklæring hvoraf dette tidspunkt fremgår, er det min opfattelse at dette tidspunkt skal angives i detentionsrapporten selv om det fremgår af lægeerklæringen. Det er derfor beklageligt at det i 2 tilfælde (udover tilfældet hvor den anbragte var blevet undersøgt på skadestue) ikke i detentionsrapporten er anført hvornår der skete lægetilsyn, jf. detentionskundgørelsens § 14, stk. 3.

Det fremgår i alle tilfælde af lægeerklæringen hvem der forestod lægetilsynet. I 12 tilfælde er lægens navn tillige angivet i detentionsrapporten. I et tilfælde er der i feltet til angivelse af hvem der forestod lægetilsynet, alene angivet initialer på lægen.

Kun for så vidt angår tilfældet hvor der ikke findes lægeerklæring, fremgår det ikke hvem (på skadestuen) der forestod tilsynet.

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at lægens navn skal anføres i detentionsrapporten selv om det fremgår af erklæringen, jf. det ovenfor anførte. Da der imidlertid alene er tale om ét tilfælde hvor der i detentionsrapporterne alene er angivet initialer på lægen der udførte lægetilsynet, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Lægen har i alle tilfælde udfærdiget en lægeerklæring på blanket P 153. De enkelte afsnit i lægeerklæringen er udfyldt i alle tilfælde på nær 3 (ét hvor konklusionen mangler, ét hvor h-rubrikken mangler, og ét hvor blodtrykket ikke er angivet), og lægen har ved konklusionen afkrydset at undersøgtes tilstand ikke skønnedes behandlingskrævende (konklusionens pkt. a). De undersøgende læger har således anset de pågældende for egnede til detentionsanbringelse. I enkelte tilfælde har lægen noteret at manglende udfyldelse af rubrikkerne (fx om blodtryk og puls) skyldtes at den tilbageholdte ikke ville samarbejde, i andre tilfælde er her blot anført et minus (÷).

I et enkelt tilfælde er lægen kommet med supplerende bemærkninger under pkt. c ("Andet, herunder supplerende bemærkninger"). I et (andet) tilfælde (af 18. august 2001, j.nr. 3600-84230-00074-01) er der notat i detentionsrapporten om lægens bemærkninger. Lægen har her anført at han har anbefalet den pågældende at gå til egen læge.

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at der skal gøres notat i rubrikken om lægens bemærkninger i detentionsrapporten selv om bemærkningerne fremgår af erklæringen, jf. det ovenfor anførte. Det gælder efter min opfattelse også selv om lægen ikke har haft nogle bemærkninger idet dette så må angives. Det er derfor efter min opfattelse beklageligt at der kun er gjort notat i et af de 14 tilfælde (inklusiv tilfældet hvor lægeundersøgelsen er sket på skadestue).

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. § 6, 2. pkt.

I 2 tilfælde er tidspunktet for tilkald af lægen ikke angivet (anbringelsen af 10. august 2001 og en anbringelse den 18. august 2001, j.nr. 3600-61600-678-01, hvor pågældende havde været indbragt på skadestue).

Da der kun i 2 tilfælde mangler notat om tidspunkt for lægetilkald, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt., giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af eller undersøgelse ved læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende (herefter) – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens

følgebreve af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen efter kundgørelsens § 6, og at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I 2 tilfælde er tidspunktet for lægetilkald som nævnt ikke angivet. I det ene af disse tilfælde skete lægeundersøgelsen på skadestue, men jeg går i denne sag ud fra at undersøgelsen er sket forud for indbringelsen idet den pågældende er anholdt kl. 00.20 og først indbragt kl. 01.10.

På grund af det manglende notat om tidspunktet for lægetilkald i de nævnte 2 tilfælde, fremgår det ikke om tilkald i dette tilfælde er sket under transporten eller efter indbringelsen til politistationen – og i givet fald hvor lang tid efter indbringelsen.

Disse 2 sager indgår derfor ikke i gennemgangen nedenfor der således omfatter 12 sager.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende er ikke angivet i noget tilfælde (og skal ifølge kundgørelsen heller ikke angives).

Det fremgår imidlertid i 4 af de 12 tilfælde at der er sket lægetilkald *før* indbringelsen af den tilbageholdte (dvs. under transporten til politistationen). I et af disse tilfælde er tilkaldet tillige sket *før* anholdelsen (1 minut). Dette beror formentlig på en forskel i forhold til den vagthavendes ur. I et tilfælde skete lægetilkald samtidig med indbringelsen. I 6 tilfælde skete tilkald efter indbringelsen. De 12 sager omtales nedenfor.

I det sidste tilfælde (anbringelse af 18. august 2001, j.nr. 3600-84230-00074-01) er tidspunktet for indbringelsen til politistationen ikke angivet, men her er tidspunktet for fremstillingen anført. I dette tilfælde er lægetilkald sket 18 minutter efter fremstillingen. Lægetilkald er således også i dette tilfælde sket efter indbringelsen.

For så vidt angår manglende notater om indbringelse (og fremstilling) henviser jeg til pkt. 2.4., nedenfor.

Da tidspunktet for underretningen af vagthavende ikke er angivet i noget tilfælde, fremgår det ikke hvor lang tid der gik fra underretningen til lægetilkaldet. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen. For det tilfældes vedkommende hvor indbringelsestidspunktet ikke fremgår, men hvor tidspunktet for fremstillingen er anført, tages dog udgangspunkt i dette tidspunkt.

For så vidt angår de 11 tilfælde hvor indbringelsestidspunktet er angivet, fremgår det (som tidligere nævnt) at der i 4 tilfælde skete lægetilkald før tidspunktet for indbringelsen. Lægetilkald skete i disse 4 tilfælde mellem 25 og 6 minutter før indbringelsen. I et tilfælde skete lægetilkald samtidig med indbringelsen, og i 5 andre tilfælde mellem 1 og 15 minutter efter indbringelsen. I det sidste af de 12 tilfælde skete tilkaldet 35 minutter efter indbringelsen (anbringelse den 15. august 2001).

For det tilfældes vedkommende hvor indbringelsestidspunktet ikke fremgår, men hvor tidspunktet for fremstillingen er anført, går jeg ud fra at fremstilling er sket umiddelbart efter indbringelsen, jf. kundgørelsens § 8, hvorefter den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen ”straks” skal fremstilles for vagthavende. Det drejer sig om anbringelsen af 18. august 2001, j.nr. 3600-84230-00074-01. Som tidligere nævnt, er lægetilkald i dette tilfælde sket 18 minutter efter fremstillingen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Jeg anmoder politimesteren om en udtalelse om årsagen til at lægetilkald i de 2 sidstnævnte tilfælde først fandt sted henholdsvis 35 minutter og 18 minutter efter indbringelsen henholdsvis fremstillingen (og dermed lidt længere tid efter tidspunktet for underretning af vagthavende såfremt der er sket underretning under transporten til politistationen, jf. kundgørelsens § 6.)

Idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, og gennemgangen ovenfor vedrørende antallet af tilfælde hvor der skete lægetilkald før indbringelsen, beder jeg endvidere politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

I 2 tilfælde (foruden tilfældet hvor undersøgelse foregik på skadestue) er der, som tidligere nævnt, ikke oplysning om tidspunktet for lægetilsyn i detentionsrapporten. I disse 2 tilfælde fremgår tidspunktet for lægetilsynet dog af lægeerklæringerne.

I de 2 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald ikke fremgår, er det ikke muligt at se hvor lang tid der gik mellem tilkald og tilsyn, men lægeundersøgelse fandt sted henholdsvis 50 minutter efter indbringelsen til politistationen og på skadestue.

For så vidt angår de 12 øvrige tilfælde er der i 2 tilfælde en mindre forskel i lægens og politiets angivelse (hvor dette fremgår, jf. ovenfor) af tidspunktet for undersøgelsen (2-5 minutter). Jeg har i disse 2 tilfælde anvendt lægens angivelse da det ikke i alle tilfælde i detentionsrapporten er anført på hvilket tidspunkt lægetilsyn fandt sted (og da der som nævnt kun er tale om få og mindre afvigelser mellem angivelserne i detentionsrapporterne og lægeerklæringerne).

I et tilfælde fandt tilsyn sted 14 minutter efter tilkaldet. I 8 tilfælde fandt lægetilsyn sted mellem 16 og 30 minutter efter tilkaldet, og i andre 2 tilfælde 35 og 37 minutter efter tilkaldet. I et enkelt tilfælde er tilkaldet sket 25 minutter før indbringelsen, og tilsynet fandt sted 1½ time efter tilkald. I et tilfælde (hvor tidspunktet for tilkald ikke er anført) skete lægeundersøgelse 50 minutter efter indbringelsen. I det sidste tilfælde skete lægeundersøgelse på skadestue (ikke anført tilkald).

Der er således i alle tilfælde på nær et enkelt sket lægetilsyn hurtigt efter tilkaldet.

I forhold til tidspunktet for indbringelsen (fremstillingen i det tilfælde hvor tidspunktet for indbringelsen ikke fremgår) skete lægetilsyn i 2 tilfælde 1 time og 5 minutter efter indbringelsen. Det er det tilfælde hvor der, som nævnt ovenfor, først skete lægetilkald 35 minutter efter indbringelsen (anbringelse den 15. august 2001). Lægetilsyn fandt her sted 30 minutter efter tilkaldet. Endvidere anbringelsen den 5. august 2001 (j.nr. 3600-61650-00123-01) hvor lægetilkaldet skete samtidig med anholdelsen – 25 minutter før indbringelsen og 1½ time før lægetilsynet. Lægetilsyn fandt i begge tilfælde sted 30 minutter efter tilkaldet. I de øvrige 11 tilfælde fandt lægetilsyn sted mellem 4 og 50 minutter efter indbringelsen. I 9 af de 13 tilfælde gik der under 45 minutter mellem indbringelse og lægetilsyn.

Jeg har som nævnt ovenfor lagt til grund at undersøgelsen på skadestuen i anbringelsen den 18. august 2001, j.nr. 3600-61600-628-01, har fundet sted forud for indbringelsen.

Til orientering kan jeg oplyse at jeg tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner har udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt.

I forbindelse med min inspektion af detentionen i Aabenraa hvor jeg bad Politimesteren i Gråsten udtale sig om hvorvidt det var acceptabelt at lægetilsyn i flere tilfælde skete mere end en time efter indbringelsen til detentionen, anførte denne

politimester at ventetiderne ikke kunne anses for acceptable, men at de faktiske forhold, bl.a. geografiske forhold (køretid for lægerne), kunne bevirke at der gik længere tid. Justitsministeriet noterede sig at politimesteren ikke fandt ventetiderne acceptable, men henholdt sig samtidig til politimesterens oplysninger om at de geografiske forhold i politikredsen medfører at der i enkelte tilfælde uundgåeligt vil kunne være en vis ventetid. Spørgsmålet har også været behandlet i forbindelse med min inspektion af detentionen i Ringsted.

I min opfølgingsrapport af 13. marts 2002 vedrørende inspektionen af detentionen i Aabenraa har jeg bemærket at jeg ikke kan være enig med politimesteren og Justitsministeriet i at der kun var tale om lang ventetid i enkelte tilfælde idet de 6 tilfælde hvor der var gået mere end 1 time, udgjorde halvdelen af de sager hvori der havde været lægetilsyn. Jeg tilkendegav dog samtidig at jeg var opmærksom på at antallet af undersøgte sager ikke var stort nok til at give et sikkert billede af problemets gennemsnitlige omfang. Jeg erklærede mig enig med politimesteren i at ventetiderne i de 6 tilfælde (mere end 1 time) havde været uacceptable. Jeg udtalte tilsvarende i min opfølgingsrapport af 25. marts 2002 vedrørende inspektionen af detentionen i Ringsted.

Jeg har noteret mig at der kun i 2 tilfælde er gået mere end 1 time efter indbringelsen før der fandt lægetilsyn sted, og at der ved de øvrige anbringelser kun i 2 tilfælde er gået mere end 45 minutter fra indbringelsen til lægetilsyn. Da de sene tilsyn i de førstnævnte tilfælde må ses i sammenhæng med de sene lægetilkald i sagerne, jf. ovenfor, foretager jeg mig ikke noget vedrørende disse sager med hensyn til tidspunktet for lægetilsynet.

2.3. Oplysninger fra Kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysninger-

ne skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I den fortrykte detentionsrapport er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er angivet at udskriften skal vedlægges rapporten.

Udskrift fra kriminalregistret er kun vedlagt i én af de 15 rapporter som jeg har modtaget (anbringelsen af 8. august 2001), og det er også i dette tilfælde afkrydset at udskriften er indhentet og vedlagt. I 3 tilfælde er det afkrydset at der er indhentet en udskrift, men den er ikke vedlagt i nogen af tilfældene (en anbringelse af 1. august 2001, en anbringelse af 4. august 2001 og som nævnt anbringelsen af 8. august 2001. I resten af tilfældene er der ingen afkrydsning i rubrikken.

Det er beklageligt at der i hovedparten af sagerne ikke er sket afkrydsning, og at udskrift fra kriminalregistret kun er vedlagt rapporterne i ét tilfælde, jf. kundgørelsens §§ 22 og 13, stk. 2. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe notatpligten og pligten til at vedlægge udskrift.

Idet jeg går ud fra at den manglende afkrydsning ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS.

I et tilfælde mangler notat om indbringelsestidspunktet og i 2 tilfælde mangler fremstillingstidspunktet. Anholdelsestidspunktet er angivet i alle tilfælde.

Det er beklageligt at der i disse 3 tilfælde mangler notater, jf. kundgørelsens §§ 8 og 22.

Jeg går ud fra at der også i de 2 tilfælde hvor der ikke er notat herom, er sket fremstilling for vagthavende.

I de 2 tilfælde hvor der ikke er notat om tidspunktet for fremstillingen, er det ikke muligt at se om fremstilling er sket straks ved ankomsten til politistationen, jf. kundgørelsens § 8, men i et af disse tilfælde kan det udledes af de øvrige oplysninger i detentionsrapporten. Det drejer sig om anbringelsen den 18. august 2001, j.nr. 3600-61600-628-01. I dette tilfælde blev den tilbageholdte anbragt foreløbig i detentionen meget kort tid efter indbringelsen (nemlig 10 minutter efter), og fremstilling må derfor – forudsat at fremstilling er sket i overensstemmelse med § 8 – være sket umiddelbart efter indbringelsen. I det andet tilfælde, anbringelsen den 10. august 2001, blev den tilbageholdte anbragt foreløbigt i detentionen 35 minutter efter indbringelsen. Der er ikke i rapporten oplysning om tidspunktet for visitation. Jeg går imidlertid ud fra at fremstilling er sket straks efter ankomsten til politistationen, eller at der er tale om et enkeltstående tilfælde hvor fremstillingen ikke er sket ”straks”.

I det tilfælde hvor indbringelsestidspunktet ikke er angivet, er det heller ikke (umiddelbart) muligt at se om fremstilling er sket straks ved ankomsten til politistationen, men idet det fremgår at fremstilling er sket 6 minutter efter anholdelsen, og når der tages højde for transporttid til stationen, går jeg ud fra at fremstilling er sket straks efter indbringelsen til stationen, jf. også punkt 2.2. ovenfor.

For så vidt angår de 11 tilfælde hvor der er oplysning om såvel indbringelsestidspunktet som fremstillingstidspunktet, er fremstilling i 8 tilfælde sket samtidig med indbringelsen, og i 2 tilfælde er der gået 5 minutter fra indbringelsen til fremstillingen. I det sidste tilfælde gik der 15 minutter fra indbringelsen til fremstillingen (en anbringelse den 5. august 2001, j.nr. 3600-94110-00009-01).

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvorfor der i dette tilfælde først skete fremstilling af den tilbageholdte 15 minutter efter indbringelsen, og hvor den pågældende havde ophold indtil da. (Det fremgår af rapporten at han blev visiteret og foreløbigt detentionsanbragt før fremstillingen – samtidig med indbringelsen).

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den tilbageholdte.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten er der rubrikker til afkrydsning af efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (§ 13, stk. 3 eller 4). Der er endvidere felter til angivelse af

hvem visitationen er foretaget af, hvornår den er foretaget (dato og klokkeslæt) og til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

I 11 af de 14 sager er det afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen skete. Kun i ét tilfælde mangler angivelse af hvem der foretog visitationen, i ét tilfælde mangler angivelse af tidspunktet for visitationen, og i 3 tilfælde mangler notat i feltet til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

Det er beklageligt at felterne ikke er udfyldt i alle tilfælde, jf. kundgørelsens § 22 og for så vidt angår angivelse af hvem der foretog visitationen, § 13, stk. 5, 2. pkt.

Det fremgår i alle tilfælde på nær et (anbringelsen den 10. august 2001) at der er sket en visitation. Jeg går imidlertid ud fra at der også skete visitation i det nævnte tilfælde, idet det fremgår at den tilbageholdtes effekter er udleveret ved løsladelsen.

I det tilfælde hvor tidspunktet for foretagelse af visitationen ikke er anført, er det ikke muligt at efterprøve om bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 1, har været overholdt.

For de 13 øvrige tilfældes vedkommende er tidspunktet i ét tilfælde angivet til 75 minutter efter foreløbig indsættelse i detentionen (en anbringelse den 8. august 2001).

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvorvidt det er korrekt at den pågældende først 75 minutter efter den foreløbige anbringelse blev visiteret.

I alle de øvrige tilfælde skete visitation før eller samtidig med foreløbig indsættelse i detentionen. I 4 tilfælde er tidspunktet for foretagelse af visitationen anført til at være foregået samtidig med den foreløbige indsættelse. I et tilfælde er visitation

foretaget 3 minutter før den foreløbige indsættelse, og i 5 tilfælde er visitation sket 5 minutter før foreløbig indsættelse. I de resterende 2 tilfælde er visitation sket 10 minutter før foreløbig indsættelse. I alle tilfælde med undtagelse af tilfældet hvor der er sket undersøgelse på skadestue, og tilfældet hvor visitationen er sket 75 minutter efter den foreløbige anbringelse, er visitationen også sket før lægeundersøgelse.

I alle tilfælde på nær 3 (inkl. det tilfælde hvor det end ikke er anført om der er foretaget visitation) er der notat om fratagne effekter (primært penge). I disse 3 tilfælde er der intet noteret i feltet til registrering af effekter frataget den tilbageholdte. I de 2 tilfælde hvor det fremgår at der har været foretaget visitation, er det udfyldte felt formentlig udtryk for at der ved visitationen ikke blev fundet effekter der skulle fratages efter kundgørelsens § 13, stk. 3. Det drejer sig om anbringelserne den 8. august 2001 og den 18. august 2001, j.nr. 3600-73241-81-01.

Efter min opfattelse er det hensigtsmæssigt (fx ved at notere et minus eller andet) at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, selv om der alene efter kundgørelsen (og blanketten) er pligt til at gøre notat om det der er frataget, og selv om det i øvrigt fremgår at der er sket visitation.

I alle 13 tilfælde hvor det er angivet at det er foretaget visitation, er det angivet hvem der foretog visitationen. I 6 af de 13 tilfælde har der medvirket to polititjenestemænd, i de øvrige 7 kun en. I alle tilfælde er de pågældende polititjenestemænd angivet ved initialer.

Da det udtrykkeligt i bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 5, er angivet at "navnene" på de polititjenestemænd som har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, er det en fejl at der i alle tilfælde alene er angivet initialer. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe at der skal ske en angivelse af navnene på de pågældende.

Jeg kan oplyse at jeg i min rapport vedrørende min inspektion af detentionen i Slagelse af 27. marts 2002 har anmodet Justitsministeriet om at oplyse hvorvidt det efter bestemmelsen er tilstrækkeligt at angive fornavne.

I 10 af de 11 tilfælde hvor det er afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen fandt sted, har der været tale om § 13, stk. 3. I det ene tilfælde blandt de gennemgåede rapporter hvor der var tale om en kvinde, er bestemmelsen vedrørende § 13, stk. 4, afkrydset.

Den detentionsanbragte har i 11 tilfælde ved løsladelsen kvitteret for udlevering af inddragne penge/effekter. For så vidt angår de 3 tilfælde (inkl. det tilfælde hvor visitation ikke er angivet) hvor der ikke er en underskrift fra den tilbageholdte, er rubrikken nedenunder om bemærkninger hvis den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere, ikke udfyldt i noget tilfælde. I 2 af disse 3 tilfælde fremgår det ikke om den tilbageholdte ved visitationen er frataget noget, men i det ene tilfælde er der gjort notat om udlevering af fratagne effekter uden at den tilbageholdte som nævnt har kvitteret for udleveringen. Det drejer sig om anbringelsen den 10. august 2001. I det sidste af disse 3 tilfælde fremgår det at den tilbageholdte er frataget effekter ved visitationen, men der er ikke gjort notat om udleveringen. Jeg går imidlertid ud fra at der også i dette tilfælde er sket udlevering af de fratagne effekter.

Det er beklageligt at det i de 3 sidstnævnte tilfælde hvor der ikke er en kvittering fra den tilbageholdte, ikke er angivet hvorfor der ikke er en sådan kvittering. Det bemærkes at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt også at angive hvis manglende notat skyldes en forglemmelse. Jeg bemærker at jeg under min inspektion fik udleveret kopi af e-mail af 30. november 2001 til vagthavende hvoraf det fremgår at anholdte altid skal kvittere ved udlevering af effekter – og at der skal anføres en begrundelse herfor hvis anholdte nægter at kvittere.

Det er tillige beklageligt at der ved anbringelsen af 10. august 2001 ikke er gjort notat om at den tilbageholdte er frataget effekter, når der er notat om udlevering af disse. I det sidstnævnte tilfælde

er det beklageligt at der ikke er gjort notat om udleveringen. Jeg er dog opmærksom på at der i dette tilfælde kun er tale om 75 øre.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset to gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes tilstand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. (Det fremgår af Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 at rigspolitiet snarest ville undersøge politikredsenes lytte- og overvågningsudstyr). Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Jeg går ud fra at Kolding politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men beder (for en ordens skyld) politimesteren om oplysning herom.

Også tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved an-

givelse af F eller E, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I detentionsrapporten er der, som allerede nævnt, rubrikker til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen (henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse). Der er hermed tilvejebragt det nødvendige retlige udgangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte. Rubrikkerne om indsættelse i detentionen er imidlertid ikke udfyldt i alle tilfælde. I alle 14 tilfælde er rubrikken til angivelse af tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse udfyldt. I 5 tilfælde mangler udfyldelse af rubrikken vedrørende tidspunktet for den endelige indsættelse i detentionen. I yderligere et tilfælde er tidspunktet for den endelige anbringelse anført som ”do”. Jeg går ud fra at der hermed menes at den endelige anbringelse er sket samtidig med den foretagne lægeundersøgelse. Det drejer sig om anbringelsen den 18. august 2001, j.nr. 3600-73241-81-01. I detentionsrapporten er det noteret at foreløbig detentionsanbringelse fandt sted kl. 02.40 – hvilket var 5 minutter efter fremstillingen for vagthavende, og 3 minutter før tilkald af læge. I rubrikken om lægeundersøgelse er det angivet at den fandt sted kl. 03.15 (ifølge lægeerklæringen kl. 03.20). Jeg går på denne baggrund som nævnt ud fra at angivelsen af ”do” i rubrikken vedrørende endelig anbringelse skal læses således at endelig anbringelse først skete tid-

ligst samtidig med lægetilsynet. Der mangler således oplysning om tidspunktet for den endelige detentionsanbringelse i 5 tilfælde (6 tilfælde hvis min antagelse ovenfor er forkert), men jeg går ud fra at det er sket umiddelbart efter lægetilsynet i sagen, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2.

Jeg anmoder dog politimesteren om at oplyse om min forståelse er korrekt. I benægtende fald beder jeg om en udtalelse vedrørende denne sags overensstemmelse med bestemmelsen i kundgørelsens § 12, stk. 2, hvorefter anbringelsen er foreløbig indtil der har fundet lægeundersøgelse sted.

Det er beklageligt at rubrikkerne om endelig anbringelse i flere tilfælde ikke er udfyldt, jf. kundgørelsens § 22. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe notatpligten.

I alle 14 tilfælde er bagsiden med rubrikker til tilsynsnotater udfyldt så det fremgår at der var tilsyn, og hvornår de fandt sted.

Ved undersøgelsen af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 18 tages i det følgende i alle tilfælde udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse. Jeg medregner lægetilsynet som et tilsyn efter § 18 da det for så vidt erstatter tilsyn efter denne bestemmelse. I 4 af de 5 tilfælde hvor der ikke er notat om tidspunktet for den endelige anbringelse, går jeg som nævnt ud fra at endelig detentionsanbringelse er sket umiddelbart efter lægetilsynet. I det sidste af disse 5 tilfælde fremgår det kun af rapporten hvornår den tilbageholdte er anbragt foreløbigt i detentionen (anbringelsen den 18. august 2001, j.nr. 3600-61600-628-01). Det fremgår af detentionsrapporten i sagen at den pågældende blev anholdt kl. 00.20 og indbragt kl. 01.10, at den pågældende blev undersøgt på skadestue og foreløbigt anbragt kl. 01.20, og at første tilsyn med den pågældende i detentionen fandt sted kl. 01.50. Jeg går derfor ud fra at den pågældende er anbragt endeligt i detentionen med det samme.

Første tilsynsnotat er i alle 14 tilfælde tidsmæssigt forskelligt fra tidspunktet for den foreløbige indsættelse i detentionen, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt., hvorefter selve detentionsanbringelsen ikke udgør et tilsyn.

I 10 tilfælde skete det første tilsyn senest 30 minutter efter den foreløbige detentionsanbringelse/lægeundersøgelsen. I 5 af disse 10 tilfælde er første tilsyn ligeledes et lægetilsyn. I 3 tilfælde er første tilsyn sket 35 minutter efter den foreløbige detentionsanbringelse, heraf er 2 tilfælde ligeledes lægetilsyn. I det sidste tilfælde fandt første tilsyn sted 50 minutter efter anbringelsen der her må anses for at være sammenfaldende med lægetilsynet (anbringelsen den 11. august 2001).

Jeg anmoder politimesteren om en udtalelse vedrørende overholdelse af kundgørelsens § 18 i det sidstnævnte tilfælde. Jeg foretager jeg mig ikke mere vedrørende de 3 øvrige tilfælde hvor der gik mere end 30 minutter før første tilsyn fandt sted, idet der er tale om mindre tidsmæssige overskridelser af 30-minutters-reglen.

Notater om senere tilsyn er i de 14 tilfælde ført med intervaller mellem 8 minutter og 1 time. Af i alt 167 tilsyn (1. tilsyn – uanset om lægetilsyn der også er 1. tilsyn er noteret som sådant – og løsladelse er ikke medregnet medmindre løsladelsen er noteret som tilsyn) er 147 foregået med intervaller på højst 30 minutter. 12 tilsyn er foregået med intervaller på mellem 31 og 35 minutter. 6 tilsyn er foregået med intervaller på mellem 36 og 45 minutter. I de sidste 2 tilfælde er tilsynet foretaget efter henholdsvis 50 minutter og 1 time.

Det er efter min opfattelse beklageligt at der i 2 tilfælde er gået væsentligt mere end 30 minutter mellem tilsyn (eller ikke er gjort notat om mellemliggende tilsyn). Da der forholdsmæssigt kun er tale om en meget lille del af det samlede antal tilsyn, giver det mig dog ikke anledning til at foretage mig yderligere. Da der for så vidt angår de øvrige tilfælde hvor der er gået mere end 30 minutter mellem tilsyn, kun er tale om mindre overskridelser af 30-minutters-reglen, foretager jeg mig heller ikke videre vedrørende disse tilsyn.

Der er ikke fortrykte felter til angivelse af tidspunktet for udtagelse af detentionen – som i tilfælde af afhøring mv. vil kunne ligge noget forud for løsladelsestidspunktet.

Det fortrykte felt i detentionsrapporten til angivelse af løsladelsestidspunktet er ikke udfyldt i 2 af de 14 tilfælde. Det drejer sig om anbringelser den 11. august 2001 (hvor det dog på tilsynsarket er anført at den pågældende kl. 08.05 er udtaget af detentionen) og den 18. august 2001, uden j.nr., hvoraf det dog fremgår at tilbageholdte effekter er udleveret kl. 01.35. I dette sidste tilfælde er der som nævnt notat i felterne om udlevering ved løsladelsen af inddragne effekter og tilbageholdtes kvittering der viser hvornår effekterne er udleveret, og jeg går ud fra at løsladelse er sket umiddelbart herefter. I en anbringelse den 18. august 2001, j.nr. 3600-73241-81-01 er løsladelsestidspunktet angivet som kl. 07.30 mens det sidste tilsyn fandt sted kl. 08.25. Jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet rettelig skulle have været angivet som kl. 08.30, men ved en fejl er blevet anført som kl. 07.30. Jeg lægger derfor de nævnte tidsangivelser til grund som ”løsladelsestidspunkter”. Det er herefter kun ved anbringelsen den 11. august 2001 at ”løsladelsestidspunktet” mangler.

Med hensyn til vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg mv. og til eventuel afhøring. Det fremgår imidlertid ikke i noget tilfælde (udtrykkeligt) at der er sket afhøring inden løsladelsen.

Generelt bemærker jeg at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive hvornår der er sket udtagelse af detentionen, fx ved udtrykkeligt at anføre det ud for sidste tilsyn, jf. i øvrigt omtalen straks nedenfor af et konkret tilfælde.

I dette tilfælde er der ud for sidste tilsyn noteret ”udtaget” (anbringelsen den 11. august 2001). Tidspunkt for løsladelsen mangler som nævnt i dette tilfælde. Det er herefter ikke muligt at undersøge hvorvidt det sidste tilsyn er foretaget i passende tidsrum forud for løsladelsen. Jeg går ud fra at den tilbageholdte er løsladt umiddelbart efter udtagelsen af detentionen – og at dette også var sidste tilsyn inden løsladelsen.

I et tilfælde (anbringelsen den 1. august 2001) er der ud for sidste tilsynsnotat kl. 8.45 anført ”løsladt”. Løsladelsestidspunktet er i detentionsrapporten anført som kl. 8.40. Jeg går ud fra at der er tale om enten en skrivefejl eller forskellen mellem to ure, og at løsladelsestidspunktet er sammenfaldende med tidspunktet for sidste tilsyn. Jeg regner således i dette tilfælde det sidste noterede tilsyn som det sidste egentlige tilsyn inden løsladelsen.

I de resterende 12 tilfælde er der forløbet mellem 5 minutter og 50 minutter mellem det sidst noterede tilsyn og løsladelsen. I 7 af disse tilfælde er løsladelse sket op til 30 minutter efter sidst noterede tilsyn. I 3 tilfælde er løsladelse sket op til 40 minutter efter sidst noterede tilsyn. I de resterende 2 tilfælde gik der henholdsvis 45 minutter og 50 minutter mellem sidst noterede tilsyn og løsladelsen. Det drejer sig om to anbringelser af 5. august 2001, j.nr. 3600-61650-00123-01 og j.nr. 3600-94110-00009-01.

Der er, som nævnt ovenfor, ikke oplysninger om at der har fundet afhøring sted efter udtagelse af detentionen og inden løsladelse, men i nogle af tilfældene er årsagen til indbringelsen angivet som straffelovsovertrædelser eller overtrædelser af færdselsloven.

Som nævnt skal der føres et skærpet tilsyn med den tilbageholdte mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås, som anført i § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end tilsyn efter § 18.

Der er, som tidligere nævnt, oplysning om foreløbig anbringelse i samtlige 14 tilfælde.

I 2 tilfælde er tidspunkterne for endelig anbringelse henholdsvis foreløbig anbringelse og lægetilsyn angivet så tæt på hinanden at de må anses for sammenfaldende. Det drejer sig om anbringelsen den 11. august 2001 og en anbringelse den 18. august 2001 uden angivelse af j.nr. I det tilfælde hvor den anbragte blev undersøgt på skadestue (anbringelse den 18. august 2001, j.nr. 3600-61600-628-01) må den foreløbige og endelige anbringelse ligeledes anses for sammenfaldende. Der var således i realiteten ingen foreløbig detentionsanbringelse i disse 3 sager.

Jeg lægger således til grund at der var foreløbig detentionsanbringelse i 11 tilfælde. Disse er omfattet af gennemgangen nedenfor.

I 7 af disse 11 tilfælde gik der (kun) mellem 10 og 25 minutter fra den foreløbige detentionsanbringelse til lægeundersøgelsen, i 2 tilfælde gik der 35 minutter mellem foreløbig og endelig detentionsanbringelse/lægeundersøgelse. I de sidste 2 tilfælde gik der 1 time og 5 minutter fra henholdsvis den foreløbige anbringelse til lægetilsynet fandt sted. I begge disse 2 sidste tilfælde er der notat om tilsyn – der i begge tilfælde er sket ved fremmøde – henholdsvis 30 og 35 minutter efter den foreløbige anbringelse. I yderligere et tilfælde (af de 11) er der notat om skærpet tilsyn 5 minutter efter den foreløbige anbringelse – 15 minutter før lægetilsynet/endelig anbringelse.

Hvad angår de 2 tilfælde hvor der gik 35 minutter mellem foreløbig detentionsanbringelse og lægeundersøgelse (anbringelserne den 16. august 2001 og 18. august 2001, j.nr. 3600-37241-81-01), var der derimod ikke noget tilsyn med de tilbageholdte mens de var foreløbigt anbragt i detentionen. Heller ikke i de 2 tilfælde hvor der gik 25 minutter mellem den foreløbige detentionsanbringelse og lægeundersøgelsen (anbringelsen af 1. august 2001 og en anbringelse af 18. august 2001, j.nr. 3600-84230-00074-01), var der tilsyn med de pågældende under den foreløbige detentionsanbringelse.

Da der efter kundgørelsens § 12, stk. 2, jf. § 19, skal ske et skærpet tilsyn med den detentionsanbragte indtil der har fundet lægeundersøgelse sted, anmoder jeg politimesteren om en udtalelse vedrørende overholdelsen af disse bestemmelser i de ovenfor nævnte 4 tilfælde.

I alle 14 tilfælde er der for hvert tilsyn angivet klokkeslæt og initialer på den der har forestået tilsynet, dog mangler angivelse af initialer i enkelte tilfælde ("flyttet til venterum"). Ved et enkelt tilsyn er dog anført fornavn.

Som anført ovenfor skal navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18. Det er således ikke (som efter den gamle kundgørelse) tilstrækkeligt at anføre initialer.

Det er beklageligt at der, bortset fra ved ét tilsyn, ikke er anført navn på den der har udført tilsynet. Om anvendelse af fornavn henviser jeg til min tidligere anmodning under pkt. 2.3. til Justitsministeriet om en udtalelse om dette forhold.

De to første tilsyn skal, som nævnt, ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Da tilsyn indtil der har fundet lægetilsyn sted, altid skal ske ved fremmøde, jf. § 12, stk. 2, og § 19, stk. 2, går jeg ud fra at der sigtes til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Jeg går med andre ord ud fra at der efter lægeundersøgelsen (endelig detentionsanbringelse) i alle tilfælde skal ske tilsyn ved fremmøde de første to gange, også selv om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Jeg går endvidere ud fra at selve lægetilsynet ikke kan medregnes i de to tilsyn.

Jeg har i min rapport vedrørende min inspektion af detentionen i Slagelse af 22. februar 2002 bedt Justitsministeriet om at meddele mig hvorvidt denne forståelse er korrekt.

Der er i alle tilfælde af tilsyn angivet hvilken type tilsyn der var tale om. I 4 tilfælde er det anført at begge de to første tilsyn foregik ved personlig fremmøde. I 2 tilfælde fremgår det at kun ét af de to første tilsyn foregik ved personlig fremmøde. I et af disse tilfælde er alle øvrige tilsyn foregået ved fremmøde. Der er tale om en anbringelse af 5. august 2001, j.nr. 3600-61650-00122-01, hvor det er anført at den pågældende under 3. tilsyn blev flyttet til venterum. I de resterende 9 tilfælde fremgår det at ingen af de to første tilsyn foregik ved personligt fremmøde. Bortset fra enkelte efterfølgende tilsyn, fx i forbindelse med toiletbesøg, var disse elektroniske.

Det er beklageligt at kundgørelsen i flere af sagerne ikke er overholdt. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der udføres tilsyn med de detentionsanbragte.

Der er i hovedparten af tilfældene angivet bemærkninger i feltet til brug herfor. Der er i de fleste tilfælde tale om oplysning om at den detentionsanbragte sover, vender sig, er blevet vækket eller om toiletbesøg.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser og i givet fald sende mig en kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS. Løsladelsestidspunktet mangler som nævnt i 2 tilfælde, hvor jeg som nævnt tidligere går ud fra at den pågældende er blevet løsladt umiddelbart efter udleveringen af effekterne. Jeg har ikke modtaget udskrifter fra

POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri.

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen, og om muligheden for alkoholbehandling og -afvænnning. Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” (som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af de nye kundgørelse) eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholbehandling og -afvænnning.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte. Denne rubrik er kun i 3 tilfælde udfyldt med angivelse af initialer og i ét tilfælde med en krydsmarkering. I de øvrige 10 tilfælde er rubrikken ikke udfyldt, og det er derfor ikke muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1.

Som omtalt i pkt. 1 blev det under inspektionen oplyst at vagthavende har en mappe der bl.a. indeholder Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænnning og -behandling (”Hvor går du hen, når du går ud?”), og det blev oplyst at denne vejledning tilbydes alle de detentionsanbragte når de forlader politistationen, men at ikke alle ønsker at tage imod den. Jeg går derfor ud fra at den også er

tilbudt i de konkrete sager som er omfattet af min undersøgelse. (Jeg har ikke kendskab til om det var den nye vejledning, men det går jeg ud fra).

Det er imidlertid beklageligt at der i så få tilfælde er notat om at der er sket vejledning i overensstemmelse med kundgørelsens § 21, stk. 1, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe notatpligten.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Kolding, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Inspektionschef
Lennart Frandsen